

POSTANOWIENIE

Dnia 16 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa E. sp. z o.o. w P.
przeciwko T. S.A. w K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 czerwca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie
z dnia 8 grudnia 2015 r., sygn. akt I ACa 1217/15,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej
kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powód - „E.” spółka z o.o. złożyła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 18 grudnia 2015 r., w którym zmieniono wyrok Sądu Okręgowego z dnia 22 maja 2015 r. w pkt I w ten sposób, że oddalono powództwo także w części objętej tym punktem i oddalono apelację strony powodowej (k. 409 akt sprawy). W wyroku Sądu Okręgowego (w pkt I) zasądzono od strony pozwanej T. spółki z o.o. na rzecz strony powodowej kwotę 625.109,85 zł z odsetkami oraz odsetki ustawowe od kwoty 632.074,12 zł od dnia 14 października 2013 r. do dnia 9 grudnia 2013 r.

W skardze kasacyjnej podniesiono zarzuty naruszenia prawa procesowego i prawa materialnego (s. 2-5 skargi). Skarżący domagał się uchylenia zaskarżonego wyroku w zakresie pkt 1 i 3 i przekazanie sprawy Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania w zaskarżonym zakresie, ewentualnie - uchylenia tego wyroku i oddalenia apelacji strony pozwanej w całości.

Motywuując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący stwierdził, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne oraz potrzeba wykładni przepisów powodujących rozbieżności w orzecznictwie. Zagadnienia te zostały sformułowane w pkt 1 i 2 wniosku (s. 5-7 skargi).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnienia wyводу obu Sądów meriti, treść skargi kasacyjnej i zawartą w niej prawną motywację wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz odpowiedź pozwanego na skargę (k. 575 akt sprawy), Sąd Najwyższy stwierdził, że - wbrew stanowisku skarżącego - w rozpoznawanej sprawie nie wystąpiły przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania, przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2, i 4 k.p.c.

Podniesiona w pkt 1 wniosku zagadnienie sprowadza się do odpowiedniej interpretacji postanowień umowy wiążącej obie strony (umowy o wykonanie prac projektowych i robót budowlano - montażowych) i Sąd Apelacyjny dokonał takiej interpretacji, badając apelację strony pozwanej (s. 10-12 uzasadnienia zaskarżonego wyroku). W zobowiązaniu alternatywnym (art. 365 k.c.) strony mogą odpowiednio ukształtować relacje między określonymi świadczeniami alternatywnymi.

Odnosnie do pkt 2 wniosku kwestia przyjęcia okresu pozostawania powoda w zwłocie stanowi konsekwencję odpowiedniej interpretacji postanowień łączącej stron umowy, odpowiednio uzupełnionej i modyfikowanej porozumieniami stron, a także ustaleń faktycznych dokonywanych w danej sprawie (por. s. 12-13 uzasadnienia zaskarżonego wyroku). Należy zatem stwierdzić, że wskazane przed powoda kwestie prawne nie mają charakteru ogólniejszego w rozumieniu art. 389⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.

Nie można także podzielić stanowiska skarżącego, że skarga jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Odnosi się to także do zarzutu orzeczenia przez Sąd drugiej instancji „ponad żądanie pozwanej zawarte w apelacji” (s. 4 i 6 skargi). W końcowym fragmencie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego wyjaśniono, o jaką kwotę ostatecznie uległa pomniejszeniu należność powoda (kwota 309.960 zł odpowiadająca nieustanowionym służebnościom i kwota 394.878,96 zł, stanowiąca karę umowną należną pozwanemu; łącznie 704.838 zł). Jednocześnie Sąd Apelacyjny stwierdził, że „w rezultacie powództwo podlegało oddaleniu także w części, w której Sąd I instancji uwzględnił je w pkt I zaskarżonego wyroku.” Pozwany zaskarżył pkt I i IV wyroku Sądu Okręgowego z dnia 22 maja 2015 r. w całości i domagał się zmiany wyroku w tym zakresie i oddalenia powództwa (k. 430, 433, s. 5 uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

W tej sytuacji Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).